

raadet, nemlig Forslag om Henvisning til Udvalg. Hvis man virkelig for Alvor — ikke blot igennem en tom Demonstration, som har temmelig lidt Værdi — vil gjøre Noget for at hindre, at der gaas videre paa en Vej, som vi anse for politisk, militær og økonomisk forkastelig, skulle vi gaa den Vej, vi vare inde paa i Efteraaret, og det er ganske den samme, som foreslaas nu. Det er en Svækkelse af Oppositionens Stilling ligeoverfor Kjøbenhavns Befæstning, hvis man følger det ærede Medlem fra Vangeland — hvis Forslag ser langt kraftigere ud, men er i Virkeligheden langt svagere, fordi det giver bort Votum en langt mindre Vægt, end det vil have, hvis det er Resultatet af en Udvalgsbetænkning. Der er med Rette sagt, at det var tilskyndende meget smaat, men det ærede Medlem vil indrømme, at efter den Betragtning, som jeg tror er den rigtige, og som jeg her har motiveret, er det ikke saa smaat, thi at gaa den Vej, som foreslaas her, er i Virkeligheden at prisgive os for en Tilfældighedens Politik, som jeg for mit Bedkommende ikke vil være med til. Jeg skal give en anden Grund, hvorfor jeg tillægger det Forslag, jeg har stillet, større Betydning nu end før, og det er den Mistænkeliggjørelse, der er fremsat her i Salen fra et æret Medlems Side og vistnok ogsaa fra et andet æret Medlem, nemlig at her var Tale om et Straaplan, som man skulde ind paa, om Noget, man ikke vidste, hvad det kunde føre til, om et Udvalg, som blev nedsat med Tilskyndegivelse af, at det snart kunde komme frem med sit Arbejde, men som dog i Virkeligheden ikke kom frem dermed, kort sagt, man har antydet paa forskjellig Maade, at der bag det Forslag, som er stillet fra min Side, laa en Hensigt, som stred imod de Ord, hvormed jeg motiverede det. Jeg har motiveret Forslaget med en udtrykkelig Tilskyndegivelse af, at Udvalget meget hurtigt skulde komme med en Indstilling; jeg har ogsaa motiveret Forslaget med det Hensyn, jeg for lidt siden gjorde gjældende, men det har man lidt med, at man ikke rigtig troede paa, at det forholdt sig saaledes, men at der var en Bagdør aaben. Det var ikke sagt, at man kom til at stemme over dette Forslag saa snart, man har motiveret dette ved den Maade, hvorpaa Forslaget blev behandlet i Efteraaret. Jeg har oplyst, at det var ganske uden Udvalgets Skyld, og særlig uden min Skyld, naar det ikke blev behandlet i Efteraaret, thi naar Ordføreren er valgt, saa er det det Afgjørende for, om det har været Hensigten, at et Forslag skal fremmes, og ærede Medlemmer ville af Forhandlings-

protokollen, som ikke er mig nærbørende i Diebliffet, se, at den ærede Ordfører blev valgt tidligt. Han blev imidlertid hyg. Naar det kommer frem fra ærede Medlemmers Side, at der dog maaste var lidt daarlig Villie bag ved det Arbejde, der blev gjort for Sul, og at man maaste havde trukket Sagen ud, er det i Virkeligheden, selv om det ikke ligefrem siges, men antydes, en Tilskyndegivelse af, at man ikke fuldt ud tror paa den Begrundelse, jeg paa Udvalgets Begne og for mit eget Bedkommende har givet, nemlig at Skylden ligger i Ordføreren's Shgdom. Naar man siger, at det ikke er sikkert, at vi komme til at stemme over Forslaget saa snart, eller at det er muligt, at man skal ind paa et Straaplan, er det endvidere en Antydning af Mistillid til den Motivering, jeg her har givet af Forslaget. Det er en Selvfølge, at jeg hverken kan tage mod det Ene eller det Andet. For mit Bedkommende anser jeg af reelle Grunde den Maade at føre Forhandlingerne paa for farlig, for politisk uklog, for daarlig beregnet, førende os ind i Konsekvenser og givende vore Modstandere Vaaben i Hænde, hvis Virkning vi ikke kunne overse i Diebliffet. Den anden Grund, jeg har, er den, at Motiveringen af det Forslag, som det ærede Medlem fra Vangeland har ført Ordet for, ganske vist ikke fra hans Side, men fra anden Side, er lavet saaledes om, at en Afstemning til Fordel for hans Forslag i Virkeligheden bliver en Desavouering af de Tilfagn, de Forklaringer, jeg har givet. Derfor lægger jeg nu større Vægt paa mit Forslag end før, og jeg maa bestemt fastholde Forslaget om, at dette Lovforslag gaar til 2den Behandling og til et Udvalg, der behandler Sagen, som jeg har nævnt.

Berg: Overfor de Udtalelser, der ere faldne fra flere ærede Medlemmer, siden jeg sidst havde Ordet, finder jeg ikke nogen som helst Grund til at komme nærmere ind paa, hvad jeg har sagt til Begrundelse af min Afstemning. Jeg ser ikke, at der i den Henseende er fremsat Noget, som kunde give mig Anledning til at lade de Grunde vige, som jeg udtalte vare bestemmende for min Stilling; thi naar det ærede Medlem fra Horsens (Bajer) siger, at han ikke har sagt, at Udvalget bevidst vilde føre de Sager ud paa et Straaplan, men at det var muligt, at Udvalget blev et Straaplan, saa er det ikke nogen særlig Forandring af, hvad han tidligere har ytret, og jeg giver ham Ret i, at et enkelt Medlem jo ikke, naar der er megen Bevægelse og forskjellige Ansuelser, bestemt kan indestaa for, hvad et Udvalg kan